

Lo Mas

N'aviá vist passar de monde
Dins sa vida, lo vielh mas :
Papets que penequejavan,
Emb d'una bròca marchavan,
E pequelets escarabilhats.

Aviá vist secar las castanhas,
Dins los prats pàisser lo tropèl;
De carbinièrs a la mina anavan,
Lo ser, lo jardin trabalhavan,
Las cabras anavan gardar.

Puièi totes se n'anèron
Que la mina aviá barrat.
Los còntrevents penjavan,
Lo cobèrt s'escrancava,
La suite* i veniá nisar.

Un jorn te veguèt una còla,
Totes parlavan ponchut ;
Lo mas, de pertot petacèron,
Los teules, los recampèron ;
Lo paure mas ne 'n restèt mut.

Qu'èra vengut polit ara !
Òm lo coneissiá pas pus.
Aviáum descrotat las pèiras,
De pertot lo veniáun veire,
Mai son anma l'aviá perdut.

Peire Mazodièr,
lo 27 de febrìer de 1987.

* la suite : *la chouette*